

POSLANECKÁ
SNĚMOVNA
PARLAMENTU
ČESKÉ REPUBLIKY

PARLAMENTNÍ
INSTITUT

Způsoby financování veřejnoprávních médií

Srovnávací studie č. 5.411
Říjen 2021
autor: Klára Jankovská

SROVNÁVACÍ STUDIE

Obsah:

ÚVOD	3
PŘEHLEDOVÁ TABULKA	5
MODELY FINANCOVÁNÍ VEŘEJNOPRÁVNÍCH MÉDIÍ VE VYBRANÝCH STÁTECH	12
NĚMECKO	13
VELKÁ BRITÁNIE	14
NIZOZEMSKO	15
ŠPANĚLSKO	16
ITÁLIE	17
FRANCIE	18
ŠVÉDSKO	20
DÁNSKO	20
ZDROJE	22

Shrnutí

Financování veřejnoprávních médií je tématem řešeným jak na celoevropské, tak národní úrovni. Na evropské úrovni upravují financování tzv. [Amsterodamský protokol](#), [Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání](#) či [doporučení č. 1878 Parlamentního shromáždění Rady Evropy](#). Z těchto dokumentů vyplývá, že financování může být buď „samostatné“, kdy jsou média financována výlučně z veřejných prostředků, či „dvojité“ nebo také „smíšené“, kdy jsou příjmy zajištěny i jinou formou, například reklamou. Jednotlivé evropské státy si systém financování volí samy, stejně jako formu prostředků, ze kterých budou veřejnoprávní média placena. Veřejnoprávní rozhlas a televize mohou být hrazeny buď ze státního rozpočtu či z poplatku placeného obyvateli, přičemž výběr tohoto poplatku se v jednotlivých státech liší.

Česká republika patří mezi země, které financují svá veřejnoprávní média pomocí přímého koncesionářského poplatku, stejně jako z dalších obchodních činností, mezi které spadají i reklamy. Na rozdíl od České republiky ve zkoumaných evropských státech převažují státy, ve kterých se financování veřejnoprávních médií odklání od systému financování prostřednictvím obyvateli přímo placených koncesionářských poplatků. Ve financování veřejnoprávních médií těchto států je často poplatek nahrazen buď dotacemi ze státního rozpočtu, nebo daní. Ovšem v mnoha státech je způsob veřejného financování těchto médií, obdobně jako v Česku, doplňován příjmy z komerčních aktivit (reklamy, sponzorství, publikace, prodeje programů ad.). Reklama ve veřejnoprávních médiích je pak povolena ve většině zemí, i když je často omezena zákonem nad rámec Evropské unie, která vymezuje některé podmínky v tzv. [směrnici o audiovizuálních mediálních službách](#).

Mezi státy Evropské unie a Velkou Británií převažuje hrazení veřejnoprávních médií ze státního rozpočtu. Převážné financování veřejnoprávních médií z rozpočtu probíhá v Belgii, Bulharsku, Estonsku, na Kypru, v Litvě, Lotyšsku, Lucembursku, Maďarsku, na Maltě, v Nizozemsku, Rumunsku a ve Španělsku. Další preferovaný způsob financování je prostřednictvím poplatku placeného občany, země, ve kterých je koncesionářský poplatek vybírán, jsou následující: Česká republika, Chorvatsko, Irsko, Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko, Slovinsko a Velká Británie. Již ne tak rozšířený je způsob placení veřejnoprávních médií spolu s elektřinou, jak se tomu děje v Itálii, Portugalsku a Řecku, či vybírání poplatku pomocí speciální daně z veřejnoprávního vysílání, jak tomu je ve Finsku, Francii a Švédsku. Zvláštním případem je pak Dánsko, ve kterém se stále hradí koncesionářský poplatek, ale graduálně ho nahrazuje financování ze státního rozpočtu.

Tento text přináší přehled jednotlivých členských států EU a Velké Británie v otázce financování veřejnoprávních médií.

Obsah

ÚVOD.....	3
PŘEHLEDOVÁ TABULKA.....	5
MODELY FINANCOVÁNÍ VEŘEJNOPRÁVNÍCH MÉDIÍ VE VYBRANÝCH STÁTECH.....	12
NĚMECKO	13
VELKÁ BRITÁNIE	14
NIZOZEMSKO	15
ŠPANĚLSKO	16
ITÁLIE.....	17
FRANCIE	18
ŠVÉDSKO	20
DÁNSKO.....	20
ZDROJE	22

Úvod

Financování veřejnoprávních médií je otázkou řešenou jak na národní úrovni, tak na nadnárodní úrovni v rámci Evropy. Evropský politický konsenzus týkající se této otázky se odráží v několika dokumentech. Již v tzv. **Amsterodamském protokolu** z roku 1997 (Protokol č. 29 o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech ke Smlouvě o fungování Evropské unie) je stanoveno, že státy Unie mají pravomoci financovat veřejnoprávní vysílání, „pokud je takové financování poskytováno organizacím pro veřejnoprávní vysílání k plnění veřejných služeb, jak jsou svěřeny, vymezeny a organizovány v každém členském státě, a pokud takové financování neovlivňuje obchodní podmínky a hospodářskou soutěž v Unii v míře, která by byla v rozporu se společným zájmem, přičemž se přihlíží k plnění veřejné služby“.¹ První rámeček, který upravuje státní financování veřejnoprávního vysílání, byl pak vydán Evropskou komisí v roce 2001.² Od tohoto roku bylo přijato více než 20 rozhodnutí týkajících se této problematiky, posledním bylo **Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání**³ (dále jen Sdělení) z roku 2009. Sdělení jednak navazuje na Amsterodamský protokol, zároveň také ale dále rozvádí systémy financování veřejnoprávních médií. Článek 57 tohoto Sdělení uvádí, že systémy financování veřejnoprávních médií lze rozdělit na „samostatné“ či „dvojitě“ financování. „Samostatné financování“ představuje režim, ve kterém jsou média financována výlučně z veřejných prostředků, zatímco systém „dvojitěho financování“ zahrnuje i další formy opatřování peněžních prostředků. Z roku 2009 pochází také **doporučení č. 1878 Parlamentního shromáždění Rady Evropy** ohledně financování veřejnoprávního vysílání. Toto doporučení rozvádí „smíšené financování“ ve článku 14, kde uvádí, že „financování médií může být zajištěno prostřednictvím paušálního licenčního poplatku za vysílání, daní, státních dotací, poplatků za předplatné, reklamy a sponzorství, specializovaných

¹ Protokol (č. 29) o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A12012E%2FPRO%2F29>.

² Sdělení Komise z roku 2001 o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání.

³ Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. Dostupné z: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC1027\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC1027(01)&from=EN).

služeb pay-per-view⁴ nebo na vyžádání, prodejem souvisejících produktů, jako knih, videí nebo filmů, a využívání audiovizuálních archivů“.⁵

V případě, že státy využívají pro veřejnoprávní média „dvojité“ či „smíšené“ financování, mohou jako součást příjmů využívat výnosy z reklam. Podmínky a omezení reklamy ve veřejnoprávním vysílání si každý stát může stanovit sám, ovšem společný základ pro členské státy Evropské unie tvoří tzv. **směrnice o audiovizuálních mediálních službách**⁶. Tato směrnice mimo jiné např. zakazuje reklamu na tabákové výrobky, některé léčivé přípravky, skrytá audiovizuální obchodní sdělení či limituje reklamu na maximálně 20 % (12 minut) v průběhu jedné hodiny.

V souladu se zmíněnými dokumenty si různé evropské země samy stanovují podmínky financování veřejnoprávních médií. Některé státy volí financování pomocí koncesionářských poplatků, jiné pomocí speciální daně či ze státního rozpočtu. V **České republice** se financování veřejnoprávních médií řídí *zákonem č. 348/2005 Sb.*⁷ V Česku se hradí rozhlasový a televizní poplatek, ovšem příjmy veřejnoprávních médií jsou doplněny výnosy z obchodní činnosti, které jsou omezeny zákonem. Rozhlasový poplatek se hradí za zařízení technicky způsobilé k reprodukci rozhlasového vysílání, obdobně se televizní poplatek hradí za zařízení způsobilé k reprodukci televizního vysílání. Do těchto zařízení nespádají rozhlasové nebo televizní přijímače, které jsou neoddělitelnou součástí mobilních telefonů. Poplatek se hradí přímo, za domácnost a v současné době činí 45 Kč za rozhlasové a 135 Kč za televizní vysílání. Osvobození od koncesionářských poplatků jsou např. cizinci bez trvalého nebo dlouhodobého pobytu, osoby s úplnou nebo praktickou slepotou či hluchotou, za předpokladu, že nežijí v domácnosti s někým, na koho se výjimka nevztahuje nebo domácnosti o jednom a více členech, jejichž čistý příjem za uplynulé kalendářní čtvrtletí je nižší než 2,15násobek životního minima.

Mezi další příjmy veřejnoprávních médií v České republice spadají i výnosy z reklam, které jsou omezeny *zákonem č. 231/2001 Sb.*⁸, ve znění pozdějších předpisů. Rozhlasová reklama je omezena na maximální celkovou délku tři minuty denně pro celoplošné stanice a pět minut pro regionální stanice. Vysílání televizní reklamy⁹ je pak zákonem povoleno na programech ČT2 a ČT4 a nesmí přesáhnout 0,5 % denního vysílacího času na každém z těchto programů a v době od 19:00 do 22:00 hodin navíc 6 minut v průběhu jedné vysílací hodiny. Na ostatních programech České televize je povolena výjimkou pouze reklama zařazovaná do vysílání v přímém spojení s kulturní nebo sportovní událostí, byla-li tato reklama nezbytnou podmínkou pro vysílání události. Sponzoring je ve veřejnoprávních médiích povolen, musí být však zřetelně označen.

Obdobný systém financování veřejnoprávních médií jako Česká republika má dalších sedm států Evropské unie. Následující text přináší přehled jednotlivých členských států EU a Velké Británie v této otázce.

⁴ Typ placené televize nebo webového vysílání, kdy si divák může zakoupit sledování pořadu či události, která je provozovatelem promítána všem předplatitelům ve stejný čas.

⁵ Recommendation 1878 (2009). Dostupné z: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17763>.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX%3A32010L0013>.

⁷ Zákon ze dne 5. srpna 2005 o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů.

⁸ Zákon ze dne 17. května 2001 o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů.

⁹ Reklamou se nerozumí teleshopping, který je ve veřejnoprávní televizi ze zákona zakázán.

Přehledová tabulka

Následující tabulka stručně shrnuje, v jakých státech se můžeme setkat s jednotlivými systémy financování veřejnoprávních médií a zda je v daných zemích v těchto médiích povolena reklama. V druhé tabulce jsou pak informace detailněji podle jednotlivých zemí.

Model	Reklama	Země
Poplatek placený (občany) přímo	ANO	Chorvatsko, Irsko, Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko, Slovinsko
	NE	Velká Británie
Financováno ze státního rozpočtu	ANO	Belgie, Bulharsko, Kypr, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Rumunsko
	NE	Estonsko, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Španělsko
Placeno spolu s energiemi (elektrinou)	ANO	Itálie, Portugalsko, Řecko
	NE	-
Daň z veřejnoprávního vysílání	ANO	Francie
	NE	Finsko, Švédsko
Hybridní přístup	ANO/NE	Dánsko

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Belgie ^{10,11}	Poplatek ne ¹²	-	Reklama ano ¹³	<u>Vlámsko</u> (VRT): z rozpočtu; další komerční a nekomerční aktivity <u>Valonsko</u> (RTBF): 75 % z rozpočtu Valonsko-bruselské federace + z reklamy a dalších zdrojů příjmu ¹⁴
Bulharsko ¹⁵	Poplatek ne	-	Reklama ano, upravena zákonem	Z rozpočtu ; rádiový a televizní fond; vlastní příjmy z reklamy a sponzorství; příjmy z dalších činností; dary a závěti; úroky BNR (rádio) navíc výnosy z činnosti hudebních souborů

¹⁰ Inkomsten. Dostupné z: <https://www.vrt.be/nl/over-de-vrt/financien/inkomsten/>.

¹¹ Decreet betreffende radio-omroep en televisie. Dostupné z: <https://codex.vlaanderen.be/Zoeken/Document.aspx?DID=1017858¶m=inhoud>.

¹² Poplatky byly ve vlámské části zrušeny od roku 2001, ve valonské části zrušeny od roku 2018. Décret portant diverses modifications fiscales. Dostupné z: https://www.etaamb.be/fr/decret-du-13-decembre-2017_n2017032048.html; Loi relative aux redevances radio et télévision. Dostupné z: https://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg_2.pl?language=fr&nm=1987014158&la=F.

¹³ Část financování VRT pochází z komerční komunikace, která zahrnuje rozhlasovou reklamu. VRT. *Jaarverslag 2020*; Être annonceur. Dostupné z: https://www.rtbef.be/entreprise/article_etre-annonceur?id=7100.

¹⁴ Statut et financement. Dostupné z: https://www.rtbef.be/entreprise/article_statut-et-financement?id=3433.

¹⁵ ЗАКОН ЗА РАДИОТО И ТЕЛЕВИЗИЯТА. Dostupné z: <https://www.lex.bg/laws/ldoc/2134447616>.

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Dánsko	TV poplatek ano, plánované zrušení po roce 2021	<u>DR (Danmarks Radio)</u> : Poplatek za domácnost vlastníci televizní přístroj, včetně počítačů, mobilů a tabletů ¹⁶ , okolo 83,21 euro ¹⁷ V Dánsku také existuje veřejná předplatitelská televizní stanice „ <u>TV 2 Danmark A/S</u> “. Od roku 2004 hlavní kanál TV 2 produkuje veřejnoprávní televizi na komerčním základě. ¹⁸	<u>DR</u> : Reklama ne <u>TV2</u> : Reklama ano	<u>DR</u> : Poplatek; z rozpočtu ; prodej programů a dalších produktů a služeb, jiné dotace, dividendy, podíly na zisku atd.
Estonsko ¹⁹	Poplatek ne	-	Reklama ne ²⁰	Z rozpočtu ; menší část z jiných zdrojů příjmů (příjmy z prodejů a grantů, dary, úroky a jiné finanční příjmy atd.).
Finsko	Poplatek ano, v roce 2013 byl transformován do zvláštní daně z příjmu ²¹	Jedinci platí 2,5 % z části, která přesáhne částku 14 tis. euro za daňový rok, neměla by ovšem převýšit 163 euro. ²²	Reklama ne ²³	Z rozpočtu ze zvláštní daně

¹⁶ *Executive Order on Media Licence Fees*. Dostupné z: https://downol.dr.dk/Download/WebCMS/Om-DR/Executive_Order_on_Media_Licence_Fees__30122014.pdf.

¹⁷ Původní výše poplatku za tzv. „mediální licenci“ je mezi lety 2019 a 2021 graduálně snižována, aby v roce 2022 mohlo dojít k úplnému zrušení poplatku. Pro rok 2021 je tento poplatek určen na 619 DKK (cca 83 euro). DOHRMANN, Jan. Yderligere 734 kroner skæres af medielicensen i 2021.

¹⁸ ECPRD dotaz č. 3478. [cit. 2. 8. 2021]

¹⁹ Estonian Public Broadcasting Act. Dostupné z: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/514012019005/consolide>.

²⁰ V zákoně je stanovena výjimka, pokud se reklama vztahuje na vysílací práva významné mezinárodní události získaná prostřednictvím Evropské vysílací unie nebo se týká vysílacích práv kulturních nebo sportovních akcí významného veřejného zájmu.

²¹ Lag om rundradioskatt. Dostupné z: <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2012/20120484>.

²² Lag om ändring av 2 § i lagen om rundradioskatt. Dostupné z: <https://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2017/20170817>.

²³ Lag om Rundradion Ab. Dostupné z: <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1993/19931380>.

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Francie	Televizní poplatek ano, vybírá stát jako součást místních daní	Poplatek za domácnost vybavenou televizorem nebo podobným zařízením ²⁴ , platí se spolu s daní z bydlení, 138 euro ročně v pevninské části Francie, 88 euro v zámořském departementu; některé skupiny obyvatel osvobozeny	Reklama ano, upravena zákonem	Poplatek; další příjmy
Chorvatsko	Poplatek ano	Poplatek za domácnost vlastníci jedno nebo více zařízení (televizí a rádií); cca 130 euro za rok (960 HRK) ²⁵	Reklama ano	Poplatek; reklama; produkce a prodej programů ad.; organizace eventů atd. ²⁶
Irsko ^{27, 28}	Poplatek ano, vybírá pošta	Poplatek za televizní přístroj, 160 euro za rok; některé skupiny obyvatel osvobozeny	Reklama ano	Poplatek; státní pokladna; komerční příjmy
Itálie	Televizní poplatek vybíraný spolu s elektřinou	Poplatek za rodinu (za předpokladu, že sdílí domácnost) za televizní přijímač, 90 euro za rok; některé skupiny obyvatel jsou od poplatku osvobozeny	Reklama ano, upravena zákonem	Poplatek; reklama; další příjmy
Kypr ²⁹	Poplatek ne	-	Reklama ano, upravena zákonem	Z rozpočtu

²⁴ Neplatí se za počítač.

²⁵ Pristojba. Dostupné z: <https://o-nama.hrt.hr/pristojba/pristojba-4431>.

²⁶ Law on the Croatian Radio-Television. Dostupné z: [https://www.legislationline.org/documents/id/5866\(2001\)](https://www.legislationline.org/documents/id/5866(2001)).

²⁷ Welcome to TVLicence.ie. Dostupné z: <https://www.tvlicence.ie/home/tv-licence-home.html>.

²⁸ Broadcasting Act 2009. Dostupné z: <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2009/act/18/enacted/en/print>.

²⁹ Ο περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου Νόμος. Dostupné z: http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/O_300A/full.html.

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Litva ³⁰	Poplatek ne	-	Reklama ne ³¹	Z rozpočtu; příjmy z prodeje programů, sponzorských oznámení, publikování a příjmy z obchodních a ekonomických činností
Lotyšsko ³²	Poplatek ne	-	Reklama ne ³³	Z rozpočtu; příjmy z ekonomické činnosti, dary, příjem z grantů a účasti ve výběrových řízeních, další finanční zdroje
Lucembursko ^{34, 35, 36}	Poplatek ne	-	Reklama ne	Z rozpočtu; výnosy za nabízené služby; příjmy z pořádání společensko-kulturních akcí; dary; příjem ze správy majetku
Maďarsko ³⁷	Poplatek ne	-	Reklama ano, omezena zákonem	Z rozpočtu; poplatky; sankce; mediální služby; výnosy z vyřazení majetku; prodej; obchodní aktivity; přijatý úrok ad.
Malta ³⁸	Poplatek ne	-	Reklama ano, omezena zákonem	Z rozpočtu; z komerčních aktivit

³⁰ Lietuvos Respublikos Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymas. Dostupné z: <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.31934/asr>.

³¹ Zákonem jsou povoleny pouze výjimky, pokud se reklamy týkají vysílacích práv na sportovní, kulturní nebo jiné akce veřejného zájmu.

³² Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likums. Dostupné z: <https://likumi.lv/ta/id/319096-sabiedrisko-elektronisko-plassazinas-lidzeklu-un-to-parvaldibas-likums>.

³³ Výjimkami jsou oznámení o sponzorství; prohlášení týkající se zdrojů financování programů, filmů a projekcí; reklamní klipy, které jsou součástí licenční smlouvy; oznámení týkající se kulturních akcí a výsledků loterií pořádaných státní a. s. „Latvijas Loto“ a vlastní reklama.

³⁴ Lucembursko nemá žádnou veřejnoprávní televizi. V současnosti se projednává návrh zákona č. 77491 s cílem zveřejnoprávnění Rádía 100,7.

³⁵ KIES, Raphaël, Kim NOMMESCH a Céline SCHALL. Media Pluralism Monitor 2016 Monitoring Risks for Media Pluralism in the EU and Beyond.

³⁶ Règlement grand-ducal du 19 juin 1992 fixant les modalités de structure et de fonctionnement de l'établissement public créé par l'article 14 de la loi du 27 juillet 1991 sur les médias électroniques. Dostupné z: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1992/06/19/n1/jo>.

³⁷ 2010. évi CLXXXV. törvény a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról. Dostupné z: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1000185.tv>.

³⁸ Broadcasting Act. Dostupné z: <https://legislation.mt/eli/cap/350/eng/pdf>.

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Německo	Poplatek ano, vybírá vysílatel	Solidární model - příspěvek za domácnost, nehledě na vlastnictví televizního nebo rozhlasového přijímače; 210 euro ročně. Za určitých podmínek možné snížení (cca 70 euro ročně) nebo osvobození od licenčního poplatku	Reklama ano, upravena zákonem	Poplatek; z reklamy
Nizozemsko	Poplatek ne	-	Reklama ano, upravena zákonem	Z rozpočtu; z reklamy a dalších zdrojů
Polsko ³⁹	Poplatek ano, vybírá pošta ⁴⁰	Poplatek za přístroje, poplatek je vyšší, pokud se uhrazuje na splátky a ne ročně ⁴¹ ; cca 18 euro (až 20 při splátkách) za rádio; cca 58 euro (až 65 při splátkách) za TV nebo RTV Některé skupiny obyvatel jsou od poplatku osvobozeny ⁴²	Reklama ano, upravena zákonem	Poplatek; z reklamy; z rozpočtu a dalších zdrojů

³⁹ Ustawa o radiofonii i telewizji. Dostupné z: <https://lexlege.pl/ustawa-o-radiofonii-i-telewizji/>.

⁴⁰ Abonament RTV. Dostupné z: <https://rtv.poczta-polska.pl/>.

⁴¹ Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji. Dostupné z: <https://www.gov.pl/web/krrit/wysokosc-oplat-abonamentowych3>.

⁴² Ustawa o opłatach abonamentowych. Dostupné z: <https://lexlege.pl/ustawa-o-oplatach-abonamentowych/>.

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Portugalsko ⁴³	Poplatek ano, vybíraný spolu s elektřinou ⁴⁴	Poplatek platí všichni společně s elektřinou; poplatek je cca 34 euro ročně, spolu s 6% daní cca 36 euro. Poplatek je pro některé skupiny obyvatel snížen na 12 euro ročně, spolu s 6% daní na cca 13 euro, nebo odpuštěn, pokud je jejich měsíční příjem elektřiny pod 400 kWh ⁴⁵	Reklama ano, upravena zákonem ^{46,47,48}	Poplatek
Rakousko ⁴⁹	RTV. poplatek, vybírá zvláštní zmocněná agentura	Poplatek za domácnost ⁵⁰ , pohybuje se podle oblasti od cca 251 euro do cca 321 euro. ⁵¹ Některé skupiny obyvatel mohou být od poplatku osvobozeny.	Reklama ano, upravena zákonem ⁵²	Poplatek
Rumunsko ⁵³	Poplatek ne ⁵⁴	-	Reklama ano	Z rozpočtu; z realizace předmětu činnosti; z reklamy; částky obdržené z pokut a civilních škod; z darů a sponzorství

⁴³ Lei n.º 30/2003. Dostupné z: <https://dre.pt/pesquisa/-/search/656106/details/maximized>.

⁴⁴ Portugalsko zrušilo televizní poplatek roku 1992, stále se ovšem hradí tzv. audiovizuální poplatek.

⁴⁵ CONTRIBUIÇÃO PARA O AUDIOVISUAL. Dostupné z: <https://www.edp.pt/particulares/apoio-cliente/contribuicao-audiovisual/>.

⁴⁶ Lei da Rádio. Dostupné z: <https://dre.pt/web/guest/legislacao-consolidada/-/lc/73838082/202108061027/73279773/diploma/indice?q=lei+54%2F2010>.

⁴⁷ Lei da televisão. Dostupné z: <https://dre.pt/web/guest/legislacao-consolidada/-/lc/154476586/202108061024/73941210/diploma/indice?q=lei+27%2F2007>.

⁴⁸ Código da Publicidade. Dostupné z: <https://dre.pt/web/guest/legislacao-consolidada/-/lc/34537375/view?q=C%C3%B3digo+da+Publicidade>.

⁴⁹ Bundesrecht konsolidiert: Gesamte Rechtsvorschrift für Rundfunkgebührengesetz. Dostupné z: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10012892>.

⁵⁰ Až do deseti přijímacích zařízení. V případě vícero domácností se platí za každou.

⁵¹ Poplatek se skládá z programového poplatku (ORF) a federálních a státních poplatků. Země spolku se liší nespolkovou částí poplatku. Gebühren. Dostupné z: <https://www.gis.at/gebuehren>.

⁵² Bundesrecht konsolidiert: Gesamte Rechtsvorschrift für Privatradiogesetz. Dostupné z: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20001215>.

⁵³ LEGE nr. 41 din 17 iunie 1994. Dostupné z: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocument/49008>.

⁵⁴ Poplatek byl zrušen v roce 2017 zákonem č. 1/2017 týkající se odstranění některých daní a sazeb, jakož i úpravy a doplnění některých normativních aktů. Dostupné z: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliiDocumentAfis/185507>

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Řecko ⁵⁵	Poplatek ano, vybíraný spolu s elektřinou	Poplatek za domácnost, 36 euro ročně, některé oblasti a skupiny obyvatel jsou od poplatku osvobozeny	Reklama ano	Poplatek
Slovensko	Poplatek ano	Vybírá se za domácnost, která je odběratelem elektřiny; cca 56 euro za rok; některé skupiny obyvatel jsou osvobozené od poplatku ⁵⁶	Reklama ano, upravena zákonem ⁵⁷	Poplatek; z rozpočtu; příjmy z reklamy; sponzorství; výnosy z vkladů; dary; dědictví; granty ad. ⁵⁸
Slovinsko ⁵⁹	Poplatek ano	Poplatek za domácnost, 153 euro za RTV, 45 euro za rozhlas ročně	Reklama ano, upravena zákonem	Poplatek; marketingové aktivity; z rozpočtu; sponzorství
Španělsko	Poplatek ne	-	Reklama ne	Z rozpočtu; příspěvky; příjmy ze služeb a úvěrových operací; dědictví ad.
Švédsko	Poplatek ano, je součástí daní ⁶⁰	Poplatek činí 1 % ze zdanitelných příjmů až do měsíčního příjmu cca 13 600 SEK. Nejvýše může poplatek dosáhnout něco málo přes cca 127 euro za osobu za rok.	Reklama ne	Poplatek

⁵⁵ Ρυθμίσεις θεμάτων Δημόσιου Ραδιοτηλεοπτικού Φορέα, Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση Ανώνυμη Εταιρεία και τροποποίηση του άρθρου 48 του κ.ν. 2190/1920 και άλλες διατάξεις. Dostupné z: <https://www.kodiko.gr/nomothesia/document/105029/nomos-4324-2015>.

⁵⁶ Zákon č. 340/2012 Z. z. Dostupné z: <https://www.epi.sk/zz/2012-340>.

⁵⁷ Zákon č. 308/2000 Z. z. Dostupné z: <https://www.zakonypreludi.sk/zz/2000-308>.

⁵⁸ Zákon č. 532/2010 Z. z. Dostupné z: <https://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-532>.

⁵⁹ Zakon o Radioteleviziji Slovenija. Dostupné z: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO4461>.

⁶⁰ Rozhlasový a televizní poplatek je zrušen od roku 2019, na základě rozhodnutí švédského parlamentu. Poplatek byl nahrazen individuálním poplatkem za veřejnou službu, který je vybírán prostřednictvím daňového dokladu.

Země	Poplatek	Poplatek za přístroj nebo za domácnost	Reklama	Financování
Velká Británie	Poplatek, za BBC vybírá smluvní agentura	Poplatek za televizní přístroj (včetně počítače), cca 188 euro za rok za barevnou televizi a cca 63 euro za černobílou televizi. Některé skupiny obyvatel platí snížený poplatek a některé jsou od poplatku osvobozeny. ⁶¹	Reklama ne	Poplatek ; komerční příjem

Modely financování veřejnoprávních médií ve vybraných státech

Financování veřejnoprávních médií lze rozdělit do několika kategorií zobrazených v tabulkách výše. Z každé kategorie je v následující kapitole zvolena jedna země, na které je model demonstrován podrobněji.

Model	Reklama	Země
Poplatek placený (občany) přímo	ANO	Chorvatsko, Irsko, <u>Německo</u> , Polsko, Rakousko, Slovensko, Slovinsko
	NE	<u>Velká Británie</u>
Financováno ze státního rozpočtu	ANO	Belgie, Bulharsko, Kypr, Maďarsko, Malta, <u>Nizozemsko</u> , Rumunsko
	NE	Estonsko, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, <u>Španělsko</u>
Placeno spolu s energiemi (elektřinou)	ANO	<u>Itálie</u> , Portugalsko, Řecko
	NE	-
Daň z veřejnoprávního vysílání	ANO	<u>Francie</u>
	NE	Finsko, <u>Švédsko</u>
Hybridní přístup	ANO/NE	<u>Dánsko</u>

⁶¹ Za osoby nad 75 let, které pobírají důchod, platí poplatek v plné výši BBC. Zrakově postižení platí 50 % z částky a lidé v pečovatelských domech, kteří jsou zdravotně postižení nebo starší 60 let platí cca 8,9 euro za soukromý televizní přijímač.

Německo^{62, 63, 64}

Německo představuje model země, ve které je poplatek hrazen občany přímo a příjmy zároveň pochází z reklamy a dalších příjmů, jako jsou dary, pronájem budov nebo úroky. Státy, které financování veřejnoprávních médií řeší obdobně, jsou dále Chorvatsko, Irsko, Polsko, Rakousko, Slovensko, Slovinsko.

Německá veřejnoprávní média mají vícero zdrojů příjmu, nicméně *Státní dohoda o médiích* (§ 35 *Staatsvertrag zur Modernisierung der Medienordnung in Deutschland*, také *Medienstaatsvertrag*) stanovuje, že primárním zdrojem příjmů je licenční poplatek za vysílání. Z vybraných zemí představuje Německo specifický model. Poplatek za veřejnoprávní média (*Rundfunkbeitrag*) je solidární – tj. poplatek za domácnost je hrazen nezávisle na vlastnictví televizního či rádiového přijímače/skutečné mediální využití. Pro domácnosti je příspěvek momentálně 18,36 euro měsíčně (cca 220 euro ročně). Na rozdíl od některých jiných států, kde se platí za přístroj (Irsko, Polsko), se v Německu za jednu domácnost platí jeden poplatek, bez ohledu na to, kolik osob v ní žije nebo kolik zařízení používá. Pokud má osoba bytů více, hradí poplatek jen jeden, ale pro každý další byt je třeba si zažádat o výjimku. Poplatek je hrazený přímo službě veřejnoprávního vysílání (na rozdíl např. od Polska a Polska, kde je poplatek placen přes poštu), čímž je garantována nezávislost veřejných rozhlasových, televizních a internetových služeb na vládním vlivu. Výše poplatku je určena, na základě doporučení nezávislé odborné komise, vedoucími představiteli spolkových států. Částka je stanovena na základě víceúrovňového postupu, na dobu trvání poplatkového období (zpravidla čtyři roky), a poté je přijata státními parlamenty.

Legislativa definuje řadu výjimek pro placení plné výše licenčního poplatku. Lidé, kteří kvůli těžkému zdravotnímu postižení získali RF kód, mohou požádat o snížení licenčního poplatku na třetinu (6,12 eura měsíčně). Dále osoby, které mají vážná fyzická omezení (hluchoslepé či nevidomé osoby), mohou požádat o osvobození od povinnosti platit poplatek. O osvobození od povinnosti platit licenční poplatek mohou požádat také osoby, které od státu pobírají jisté dávky sociálního zabezpečení, včetně finanční pomoci studentům (BAföG), podpory v nezaměstnanosti nebo minimální zaručený důchod. Navíc neexistuje registrační povinnost pro jisté obytné situace, například pro pobyt v domě s pečovatelskou službou.

V Německu jsou reklamy povoleny a jsou z nich financována veřejnoprávní média. Reklamy veřejnoprávních médií jsou legálně omezeny na průměrně 20 minut denně od pondělí do soboty, nesmí být vysílány po 20:00 a v neděli a o svátcích. Doba reklamy, která není plně využita, může být v pracovní dny nahrazena maximálně do pěti minut (§ 39 *Medienstaatsvertrag*). Reklama se musí navíc řídit *směrnicemi o televizní reklamě* (*Gemeinsame Richtlinien der Landesmedienanstalten für die Werbung, die Produktplatzierung, das Sponsoring und das Teleshopping im Fernsehen*). Reklamy musí být zřetelně odlišené od zbytku programu. Neměly by narušovat úctu k lidské důstojnosti, podporovat jakoukoli formu diskriminace, být klamavé nebo poškozovat zájmy spotřebitelů či podporovat chování, které poškozuje zdraví, bezpečnost či životní prostředí. Reklama nebo inzerenti nesmí dále ovlivňovat redakční obsah nebo jiné části pořadu a reklamy na alkoholické nápoje nesmí propagovat nadměrnou konzumaci těchto nápojů. Směrnice také, až na výjimky, zakazují skrytou reklamu, product placement, tematické umístování

⁶² The Licence Fee. Dostupné z: https://www.rundfunkbeitrag.de/welcome/englisch/index_ger.html.

⁶³ *Staatsvertrag zur Modernisierung der Medienordnung in Deutschland*. Dostupné z: <https://www.zdf.de/zdfunternehmen/grundlagen-staatsvertrag-telemedien-100.html>.

⁶⁴ *Joint Directive of the German state media authorities governing advertising, product placement, sponsorship and teleshopping on television* [online]. Dostupné z: https://www.die-medienanstalten.de/fileadmin/user_upload/Rechtsgrundlagen/Richtlinien_Leitfaeden/TV_Advertising_Directive_2012.pdf.

a podobné praktiky. Zakázané jsou také reklamy, které uvádějí jednotlivce, kteří pravidelně působí ve zpravodajských nebo publicistických pořadech, nebo které jsou politické, ideologické nebo náboženské povahy. Mimo jiné je ve směrnicih také uvedeno, že vysílání bohoslužeb a programů pro děti nesmí být přerušeno reklamními nebo teleshoppingovými spoty a programy nesmí být sponzorované společnostmi, jejichž hlavní aktivitou je výroba nebo prodej tabákových výrobků.

Financování německých veřejnoprávních médií je sledováno několika různými orgány, a to jak ex ante, tak ex post. Hlavním externím orgánem pro finanční dohled je *Komise pro stanovení finančních potřeb vysílacích institucí* (*Kommission zur Ermittlung des Finanzbedarfs der Rundfunkanstalten*), dále se jedná např. o zemské parlamenty (*Landtage*) či kontrolní úřady. Interní dozorové orgány se pak skládají z Rady pro vysílání (*Rundfunkrat*), jejíž členové zastupují různé organizace, a z představenstva (*Verwaltungsrat*), které většinou provádí ex post kontrolu.⁶⁵

Velká Británie^{66, 67, 68, 69, 70}

Velká Británie (Anglie, Skotsko, Wales, Severní Irsko, Normanské ostrovy a ostrov Man) a její veřejnoprávní médium *British Broadcasting Corporation* (dále jen BBC) představují jediný ze zkoumaných států, ve kterém je poplatek hrazen přímo, a zároveň ve vysílání nejsou povolené reklamy.

BBC je financováno z televizního poplatku a z komerčního příjmu. Televizní poplatek je hrazen za televizní licenci (*TV Licence*), která představuje zákonné povolení instalovat či používat zařízení ke sledování, nahrávání a stahování televizních programů (*Communications Act 2003* a *Communications (Television Licensing) Regulations 2004*). Těmito zařízeními se rozumí jak televize, tak stolní počítače, notebooky, mobilní telefony, tablety, herní konzole, digitální boxy a DVD, Blu-ray a VHS rekordéry. Televizní licence je potřebná bez ohledu na to, jaké televizní kanály jsou přijímány, licenční poplatek není platbou za služby BBC, ačkoliv se příjmy z ní používají k financování BBC. Pokud ovšem osoba zařízení využívá pouze k poslechu digitálního rozhlasového vysílání, televizní licence není potřeba.

Výše poplatku je stanovena *Ministerstvem kultury, médií a sportu* (*The Department for Culture, Media and Sport*). V současné době je ve Velké Británii rozlišován poplatek za barevnou a černobílou televizi. Zatímco pořízení televizní licence pro barevnou televizi vyjde na GBP 159 ročně (cca 188 euro), vlastníci černobílého televizního přijímače za televizní licenci platí pouze GBP 53,5 ročně (cca 63 euro). Od poplatku jsou osvobozeny osoby, kterým je nad 75 let a zároveň pobírají důchod (*Pension Credit*), celou výši za ně při splnění těchto kritérií hradí BBC. Dále mají některé skupiny osob nárok na snížený poplatek. Patří mezi ně těžce zrakově postižení lidé, kteří mohou zažádat o redukci poplatku na polovinu, a lidé v pečovatelských domech, jež jsou zdravotně postižení nebo starší 60 let, kteří platí GBP 7,5 (cca 8,9 euro) za soukromý televizní přijímač.

Za výběr a vymáhání licenčního poplatku je od roku 1991 odpovědná BBC. Za BBC vymáhají poplatek smluvní společnosti, které musí dodržovat zákon a jejichž techniky vymáhání musí být dle Charty BBC vhodné, přiměřené a účinné. Kontrolu nad činností BBC, tudíž i jejím financováním provádí interní dozorčí orgán *BBC Trust* skládající se z 12 členů a zastupujících zájmy plátců

⁶⁵ IRIS PLUS 2010-14, Susanne NIKOLTSCHEV. *Public Service Media* [online]. s. 18-20.

⁶⁶ Legal framework. Dostupné z: <http://www.tvlicensing.co.uk/about/foi-legal-framework-AB16>.

⁶⁷ ZAYED, Yago. TV licence fee statistics.

⁶⁸ Communications Act 2003. Dostupné z: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2003/21/contents>.

⁶⁹ TV Licence types and costs (TV Licence fee). Dostupné z: <https://www.tvlicensing.co.uk/check-if-you-need-one/topics/tv-licence-types-and-costs-top2>.

⁷⁰ IRIS PLUS 2010-14, Susanne NIKOLTSCHEV. *Public Service Media* [online].

licenčních poplatků. Co se týče externího dohledu, za tento dohled odpovídá stát a *Úřad pro komunikaci (Office of Communications, Ofcom)*.

BBC ve svém rozpočtu také počítá s komerčními příjmy. Ve vysílání BBC na území Spojeného království není reklama povolena, to se ovšem netýká vysílání mimo tuto oblast. Reklamy, které se na BBC objeví, podléhají *Pokynům pro reklamu a sponzoring pro komerční služby BBC (Advertising and Sponsorship Guidelines for BBC Commercial Services)*. Reklamy nesmí být zavádějící, škodlivé ani urážlivé a musí být jasně prezentované. Zakázané jsou reklamy náboženské povahy, na produkty a služby pro dospělé, na tabákové a marihuanové výrobky a na zbraně. Některé reklamy nejsou zakázané, ale musí být schváleny *zákonným zástupcem pro reklamní standardy (Advertising Standards Guardian)*, patří mezi ně např. reklamy obchodních a investičních rad, reklamy charitativních a nevládních organizací, reklamy na elektronické cigarety, kojeneckou výživu a mléko či virtuální privátní sítě. Reklamy politického charakteru musí být navíc schváleny vedoucím redaktorem a nesmí být mířeno na Spojené království. Zvláště jsou vymezeny reklamy pro děti, ty by měly být přiměřené a nevykořisťující a mimo jiné by neměly podporovat děti ve škodlivých návycích.⁷¹

Nizozemsko^{72,73}

Nizozemsko je zemí, ve které jsou veřejnoprávní média financována ze státního rozpočtu, a zároveň je v nich povolena reklama. Obdobně tomu tak je u Belgie, Bulharska, Kypru, Maďarska, Malty a Rumunska.

V Nizozemsku byly koncesionářské poplatky zrušeny v roce 2000, od té doby je nizozemské veřejnoprávní vysílání *Nederlandse Publieke Omroep* (dále jen NPO) v zásadě financováno pomocí ročních státních dotací. Pravidla pro financování ze státního rozpočtu jsou rozpracována v nizozemském *zákoně o médiích (Mediawet 2008)*.

NPO předkládá svůj rozpočet každoročně do 15. října ministru školství, kultury a vědy a Úřadu pro dohled nad médii (*Commissariaat voor de Media*)⁷⁴, přičemž finanční zdroje jsou rozdělené na ty poskytované na péči o programovou nabídku na různých dodavatelských kanálech; vlastní příjmy vysílacích organizací NOS a NTR⁷⁵; finanční prostředky na distribuci programové nabídky v různých dodavatelských kanálech a finanční zdroje pro plnění úkolů a činností NPO. Vládní příspěvek na média se skládá minimálně z částky 855,002 mil. eur (na rok 2019). Tento příspěvek se každoročně upravuje v souladu s indexem růstu počtu domácností a indexem spotřebitelských cen. Pokud okolnosti brání zachování stanovených částek, má ministr školství, kultury a vědy možnost částku pozměnit (čl. 2.148a zákona o médiích). Ministr školství, kultury a vědy stanovuje rozpočty národních veřejnoprávních médií, které odpovídají 80% výši rozpočtů předchozího roku, do 1. prosince každého roku. Rozpočty jsou sestavené pro poskytování mediální nabídky uznaných a prozatímně uznaných organizací, pro péči o mediální nabídku NOS a NTR, na plnění úkolů a činností NPO a pro posílení programové nabídky národní veřejné mediální služby (tento rozpočet

⁷¹ Advertising and Sponsorship Guidelines for BBC Commercial Services. Dostupné z: <https://www.bbc.com/editorialguidelines/commercial-services>.

⁷² THE MEDIA ACT. Dostupné z: <https://www.lexadin.nl/wlg/legis/nofr/eur/arch/ned/mediaact.pdf>.

⁷³ Mediawet 2008. Dostupné z: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0025028/2021-07-01>.

⁷⁴ Úřad pro dohled nad médii odpovídá za plnění úkolů, které mu byly svěřeny zákonem o médiích. Mezi tyto úkoly patří zajišťování přístupu médií na trh, monitorování a dohled nad veřejnoprávními a komerčními mediálními organizacemi.

⁷⁵ NOS (*Nederlandse Omroep Stichting*) a NTR jsou veřejnoprávní vysílací organizace, jejichž role je stanovena v zákoně o médiích. Úlohou NOS je hlavně zpravodajství, pokrytí sportovních služeb a událostí, zatímco NTR poskytuje především programy pro menšiny, stejně jako umělecké, kulturní a vzdělávací programy. Na NOS a NTR, stejně jako na celý systém veřejného vysílání, dohlíží NPO.

se skládá z 50 % ze součtu rozpočtů na poskytování mediální nabídky a 30 % ze součtu rozpočtů na péči o mediální nabídku NOS a NTR). O rozdělení rozpočtu mezi jednotlivé vysílací organizace rozhoduje Rada NPO (*raad van bestuur NPO*, dále jen Rada), která tak činí do 1. ledna každého roku. Prostředky z vládního příspěvku jsou vypláceny v podobě záloh v souladu s pravidly s ministerským nařízením a mohou být použity pouze na zákonem stanovené účely (v čl. 2.149 zákona o médiích). Pokud organizace využívají finanční prostředky pro jiné účely, může Úřad pro dohled nad médii požádat Radu o snížení nebo ukončení vyplácení záloh, stejně jako v případě, kdy organizace nepředloží včas svou účetní závěrku. Obdobně probíhá i financování regionálního a lokálního veřejnoprávního vysílání (*Regionale Publieke Omroep*, RPO).

Nizozemská veřejnoprávní média jsou kromě rozpočtu financovaná i jinými způsoby. Dalšími zdroji příjmů jsou reklama, vlastní zdroje, zahrnující členské příspěvky, povolené formy sponzoringu, práv duševního vlastnictví ad. Reklama je sice povolena, ale je omezena zákonem o médiích (odst. 2.5.2.) a dalšími zákony v tomto zákoně zmíněnými. Reklama, teleshopping a sponzoring musí být jasně rozpoznatelné a nesmí být použity žádné podprahové techniky jako skrytá reklama nebo product placement. Zakázané jsou také reklamy na zdravotnické zákroky a mezi 6:00 a 21:00 jsou také zakázány reklamy na alkoholické nápoje a hry, na které je potřeba licence⁷⁶, nebo jsou na automatech. Reklama nesmí přesáhnout 20 % vysílacího času v úsecích mezi 6:00 a 18:00 a 18:00 a 24:00. Žádná reklama by se pak neměla objevit v programech církevního nebo duchovního charakteru a v programech speciálně určených dětem mladším 12 let.

Španělsko^{77, 78}

Veřejnoprávní média ve Španělsku jsou hrazena ze státního rozpočtu, na rozdíl od Nizozemska a dalších zemí ovšem nemají povolenou reklamu. Stejně tak tomu je např. v Estonsku, Litvě, Lotyšsku či Lucembursku.

Do roku 2009 měla španělská veřejnoprávní vysílací stanice (*Corporación de Radio y Televisión Española*; dále jen RTVE) smíšený model financování, ve kterém figuroval jak příjem ze státního rozpočtu, tak příjem z reklam. V důsledku hospodářské krize v roce 2008 došlo k prudkému poklesu financování ze státního příjmu. S cílem stabilizování příjmů a podpoření rozpočtové rovnováhy byl model financování RTVE upraven. Ve Španělsku byl stanoven nový systém financování veřejnoprávní vysílací stanice, určený zákonem č. 8/2009 o financování veřejnoprávního vysílání (*Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española*), který je účinný od 1. září 2009.

Zdroji financování RTVE jsou kompenzace za plnění závazků veřejné služby, uvedené ve státním rozpočtu (*zákon č. 17/2006 o státem vlastněném rozhlasu a televizi a zákon č. 8/2009*); procentní podíl na výnosu poplatků na rezervaci domény veřejnoprávního rozhlasu (*zákon č. 32/2003 o telekomunikacích*); příspěvek od telekomunikačních operátorů, koncesionářů a poskytovatelů televizních služeb s celostátní působností nebo větší územní působností než na úrovni autonomního společenství; příjmy získané z poskytovaných služeb, majetku, úvěrových operací a dobrovolné příspěvky, dotace, dědictví a dary. Kompenzace za plnění závazků veřejné služby se zaznamenávají do souhrnného státního rozpočtu (*Presupuestos Generales del Estado*) a nesmí překročit roční čisté náklady (čl. 33, odst. 1 zákona o státem vlastněném rozhlasu a televizi). Pokud není v zákoně o státním rozpočtu stanoveno jinak, z vybraných poplatků na rezervaci veřejnoprávního rozhlasu jde 80 % na financování RTVE, s maximální roční částkou 330 mil. eur.

⁷⁶ Některé hry, k jejichž hraní je potřeba licence, mohou být v reklamách vyobrazovány od 19:00.

⁷⁷ PREGUNTAS FRECUENTES EN EL SECTOR AUDIOVISUAL. Dostupné z: <https://www.cnmc.es/faq-audiovisual>.

⁷⁸ Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española. Dostupné z: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2009-13988>.

Příspěvek telekomunikačních operátorů na financování RTVE je pak fixně stanoven na 0,9 % hrubých provozních příjmů a nesmí přesáhnout 25 % celkového ročního příjmu RTVE, příspěvek koncesionářů nebo poskytovatelů volně přístupného televizního vysílání je tvořen z 3 % hrubých provozních příjmů, které nesmí přesáhnout 15 % celkového ročního příjmu RTVE a příspěvek koncesionářů nebo poskytovatelů placených či omezených televizních služeb je tvořen 1,5 % hrubých provozních nákladů a nesmí přesáhnout 20 % celkového ročního příjmu RTVE. Pokud poklesnou příjmy z poplatků na rezervaci veřejnoprávního rozhlasu či příspěvků a rezervní fond, do něhož se vkládají příjmy, které převyšují čisté náklady na veřejnou službu v příslušném roce, (kapitola IV zákona o financování veřejnoprávního vysílání) není schopen tyto příjmy kompenzovat, dochází o doplnění ze státního rozpočtu (čl. 33, odst. 1 zákona o státem vlastněném rozhlasu a televizi).

Itálie^{79, 80, 81, 82}

V Itálii, Portugalsku a Řecku se poplatek za veřejnoprávní média hradí společně s energiemi (elektrinou), přičemž reklama je v těchto zemích součástí příjmů veřejnoprávních médií.

Italské veřejnoprávní vysílání (*Radiotelevisione Italiana*, také *Rai*) je financováno především z poplatků placených obyvateli, které se, až na výjimky, vybírají skrze vyúčtování energetických společností. Tento systém financování funguje od roku 2016. V italském národním plánu obnovy se Itálie ovšem zavazuje ke zrušení povinnosti energetických společností vybírat skrz jejich vyúčtování poplatky, které nesouvisí s energií. V příloze usnesení Evropské rady o schválení italského národního plánu obnovy je toto pak limitováno datem 31. prosince 2022.⁸³

V Itálii poplatek za televizní vysílání upravuje *zákon č. 208 o ustanovení pro přípravu ročního a víceletého státního rozpočtu* (také zákon o stabilitě 2016; *LEGGE 28 dicembre 2015, n. 208: Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilita' 2016)*) a také mezirezortní vyhláška upravující prováděcí nařízení k čl. 1 odst. 154 zmíněného zákona (*Decreto interministeriale del 13/05/2016 n. 94*). Poplatek se hradí všemi obyvateli, kteří vlastní televizní přijímač. Od roku 2016 je zavedena domněnka vlastnictví televizního přijímače při existenci dodávky elektřiny do obydlí. Výše poplatku je 90 euro ročně a platí za jednu rodinu⁸⁴ za předpokladu, že jednotliví členové rodiny sdílí domácnost. Pokud osoba či rodina vlastní více rezidencí, hradí poplatek jen jeden. Televizní poplatek je zahrnut ve vyúčtování za elektřinu energetickými společnostmi a hradí se v deseti měsíčních splátkách od ledna do října každého roku. V případě, že za spotřebu elektřiny nejsou splatné žádné částky, zašle energetická společnost zákazníkům vyúčtování splátek poplatku minimálně jednou za čtyři měsíce a dostatečně včas, aby mohly být odepsány do října. V případě pouze částečné úhrady vyúčtování za elektřinu se započtení provede přednostně na dodávku elektřiny, pokud vyúčtování nebylo uhrazeno vůbec nebo nebyla uhrazena část zahrnující televizní poplatek, je zákazníkovi odeslána upomínka. Pokud

⁷⁹ Canone TV. Dostupné z: <https://www.agenziaentrate.gov.it/portale/Aree+tematiche/Canone+TV/>.

⁸⁰ LEGGE 28 dicembre 2015, n. 208. Dostupné z: <https://www.gazzettaufficiale.it/eli/id/2015/12/30/15G00222/sg>.

⁸¹ Decreto interministeriale del 13/05/2016 n. 94. Dostupné z: <https://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?ACTION=getArticolo&id={0A7E5509-A741-484B-B0D9-36810D0BFD6}&codiceOrdinamento=200000100000000&articolo=Articolo%201>.

⁸² DECRETO LEGISLATIVO 31 luglio 2005, n. 177. Dostupné z: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legislativo:2005;177>.

⁸³ Proposal for a COUNCIL IMPLEMENTING DECISION on the approval of the assessment of the recovery and resilience plan for Italy. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0344&qid=1624627745337>.

⁸⁴ Rodina je v Itálii definována článkem 4 prezidentského dekretu č. 223 ze dne 30. května 1989 následovně: „Pro účely matřiky se rodinou rozumí skupina osob spojených manželstvím, občanským svazkem, příbuzenstvím, spřízněností, osvojením, poručníctvím nebo citovými vazbami.“

zákazník nezplatí poplatek do konce následujícího kalendářního roku, podnikne finanční úřad (*Agenzia delle entrate - Direzione provinciale I di Torino - Ufficio territoriale di Torino I - Sportello SAT*) kroky k vymáhání nezaplaceného poplatku spolu se sankcemi a úroky. Nezaplacení poplatku ovšem v žádném případě nevede k odpojení dodávky elektřiny. Částky vybrané energetickými společnostmi formou poplatků se pak odesílají na financování veřejnoprávních médií jednorázově do 20. dne měsíce následujícího po měsíci, kdy byly poplatky vybrány (čl. 4 zákona o stabilitě).

Poplatek lze ovšem hradit i jinak než spolu s energiemi. Pokud žádný člen rodiny, která má povinnost platit televizní poplatek, nemá uzavřenou smlouvu s dodavatelem elektřiny, musí být poplatek uhrazen pomocí speciálního formuláře (F24) do 31. ledna každého roku. V případě obnovení lze pak platbu provést i ve dvou půlročních splátkách (45,94 euro/splátka) nebo čtyřech čtvrtletních splátkách (23,93 euro/splátka). Další možností je úhrada televizního poplatku srážkou z důchodu, pokud rodinný příjem nepřesahuje 18 tis. eur. Poplatek nemusí hradit osoby nad 75 let s nízkým příjmem domácnosti nepřesahujícím 8 tis. eur, zahraniční diplomaté a militanti a obyvatelé, kteří používají elektřinu, ale nevlastní televizní přijímač.⁸⁵

Dalšími zdroji příjmů *Rai* jsou reklamy, které jsou upraveny *legislativní vyhláškou o audiovizuálních a rozhlasových mediálních službách (Decreto legislativo 31 luglio 2005, n. 177: Testo unico dei servizi di media audiovisivi e radiofonici*; dále také vyhláška o mediálních službách). Dle této vyhlášky musí být reklama jasně odlišená, nesmí být vysílána v době bohoslužeb a během programů určených dětem pouze každých 30 minut. Dále je obecně zakázána reklama na lékařská ošetření a limitovaná je reklama na zdravotnická zařízení, stejně jako alkoholické nápoje. (čl. 37 vyhlášky o mediálních službách). Vysílání reklam ve veřejnoprávním rozhlasu a televizi je dále omezeno na 4 % týdenního vysílacího času a 12 % každé hodiny. Případné překročení, které nesmí přesáhnout 2 % v průběhu hodiny, musí být vyrovnáno v předcházející či nadcházející hodině. Denní limit inzerce v televizi může být navýšen na 20 % vysílacího času, pokud zahrnuje jiné typy propagace než komerční reklamy, např. teleshopping, které ovšem nesmí přesáhnout hodinu a 12 minut denně. Do limitu nespádají propagační sdělení týkající se zvýšení povědomí veřejnosti o knihách a čtení, propagační filmy nebo prezentace filmů evropské kinematografie (čl. 38 vyhlášky o mediálních službách).

Francie^{86, 87, 88, 89}

Ve Francii se veřejnoprávní média financují z příspěvku na veřejnoprávní vysílání (*contribution à l'audiovisuel public*), který se hradí jako součást daní. Ve veřejnoprávních médiích je zároveň povolena reklama.

Hlavním zdrojem financování francouzské veřejnoprávní televize (*France Télévisions*) jsou dle *zákona o svobodě komunikace (Loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 relative à la liberté de communication*; čl. 44) výnosy z příspěvku na veřejnoprávní vysílání, obdobně tomu je u francouzského veřejnoprávního rádia (*Radio France*)⁹⁰. Financování francouzských veřejnoprávních médií pomocí příspěvku upravuje *obecný daňový zákon (Code général des impôts*;

⁸⁵ V tomto případě je nutno zažádat o výjimku, běžně se žádá na každého půl roku.

⁸⁶ *Redevance télé*. Dostupné z: <https://www.service-public.fr/particuliers/vosdroits/F88>.

⁸⁷ *Code général des impôts*. Dostupné z: <https://www.legifrance.gouv.fr/codes/id/LEGISCTA000021629543/>.

⁸⁸ *Décret n°92-280 du 27 mars 1992 pris pour l'application des articles 27 et 33 de la loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 et fixant les principes généraux définissant les obligations des éditeurs de services en matière de publicité, de parrainage et de télé-achat*. Dostupné z: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000346165/>.

⁸⁹ *Loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 relative à la liberté de communication (Loi Léotard)*. Dostupné z: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/LEGIARTI000020355763/2009-03-08/>.

⁹⁰ *Contribution à l'audiovisuel public*. Dostupné z: <https://www.radiofrance.com/contribution-laudiovisuel-public>.

čl. 1605 - 1605 quater, 1730 – 1731 B, 1840 W ter – 1840 W quater). Příspěvek je ve Francii hrazen společně s daní z bydlení (*taxe d'habitation*) za domácnost vybavenou televizorem nebo podobným zařízením⁹¹, nehledě na množství těchto zařízení. Poplatek je hrazený jednou ročně a zahrnuje všechny členy domácnosti žijící na stejné adrese. Pokud osoba bydlí ještě na jiném místě, poplatek hradí jen jeden. Výše příspěvku je momentálně 138 euro ročně v pevninské části Francie a 88 euro v zámořských departamentech a je každoročně upravována v hospodářské, sociální a finanční zprávě připojované k rozpočtovému návrhu zákona na základě indexu spotřebitelských cen bez tabákových výrobků. Pozdní splacení daně vede ke zvýšení částky o 10 %. Od poplatku jsou osvobozeny osoby, které pobírají minimální starobní důchod, pobírají příspěvek pro dospělé osoby se zdravotním postižením, jsou starší 60 let, ovdovělé nebo postižené, byly před rokem 2005 osvobozeny od televizních poplatků, žijí v domově důchodců nebo jejichž daňový příjem je nulový. Poplatek také nemusí hradit osoby, které nevlastní televizní přijímač, tento fakt se ovšem musí každoročně hlásit finančnímu úřadu zaškrtnutím políčka v daňovém přiznání.⁹²

France Télévisions a *Radio France* jsou navíc kromě příspěvku na veřejnoprávní vysílání, placeného v rámci daní, financovány z reklam. Reklamy jsou obecně upraveny vyhláškou č. 92-280, která stanovuje obecné zásady vymezující povinnosti vydavatelů služeb v oblasti reklamy, sponzoringu a teleshoppingu (*Décret n°92-280 du 27 mars 1992 pris pour l'application des articles 27 et 33 de la loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 et fixant les principes généraux définissant les obligations des éditeurs de services en matière de publicité, de parrainage et de télé-achat*). Reklama musí být jasně identifikovatelná, pravdivá, slušná a uctívá k lidské důstojnosti. Dále nesmí poškozovat dobré jméno státu, nesmí být jakkoliv diskriminující, zobrazovat násilí či podněcovat k chování ohrožujícímu zdraví, bezpečnost osob a majetku nebo ochranu životního prostředí. Reklama také nesmí obsahovat žádný materiál, který by mohl urážet náboženské, filozofické nebo politické přesvědčení diváků, musí respektovat zájmy spotřebitelů a nezpůsobovat újmu nezletilým osobám. Zakázaná je např. reklama na nápoje obsahující více než 1,2 % alkoholu, na vydávání literárních děl, na kino, skrytá reklama a reklama během bohoslužeb. Obdobně jako v Německu by se ani ve Francii v reklamách neměly objevovat osobnosti pravidelného zpravodajství a publicistiky. Reklama je ve Francii limitována i časově. V případě, že reklama přerušuje vysílaný pořad, musí být mezi jednotlivými bloky minimálně 20 minut přestávka, zprávy, náboženské a dětské pořady kratší než 30 minut nesmí být přerušeny reklamou a přerušení kinematografického díla reklamou nesmí být delší než šest minut. Pro vysílatele využívající pozemní vysílání platí, že reklama nesmí překročit v denním průměru devět minut na hodinu s hodinovou hranicí 12 minut. Od roku 2009 navíc veřejnoprávní televize nesmí vysílat reklamy mezi 20:00 a 6:00 hodinou (čl. 53, odst. VI. zákona o svobodě komunikace).

⁹¹ Zařízení, která umožňují příjem signálů, obrazů nebo zvuků. Např. DVD přehrávače nebo rekordéry, videoprojektory vybavené TV tunerem, pokud jsou propojené s obrazovkou. Mikro počítače vybavené televizní kartou umožňující příjem nejsou zdaněny.

⁹² Za nepravdivé uvedení tohoto údaje hrozí kromě doplacení daně na veřejnoprávní vysílání také pokuta 150 euro.

Švédsko^{93, 94, 95}

Ve Švédsku a Finsku je poplatek na veřejnoprávní média obdobně jako ve Francii součástí daní, ovšem na rozdíl od Francie není v těchto zemích ve veřejnoprávních médiích povolená reklama.

V roce 2018 rozhodl Švédský parlament (*Riksdag*) o přeměně tehdejšího koncesionářského poplatku, který byl placen všemi vlastníky televize, na individuální poplatek za veřejnou službu, vybíraný prostřednictvím daní. Systém byl zaveden 1. ledna 2019 s cílem posílení nezávislosti veřejnoprávního vysílání. Financování švédského veřejnoprávního vysílání, zahrnujícího *Švédský rozhlas (Sveriges Radio)*, *Švédskou televizi (Sveriges Television)* a *Švédskou vzdělávací vysílací společnost (Utbildningsradion)*, je v současné době upraveno zákonem o financování veřejnoprávního rozhlasu a televize (*Lag (2018:1893) om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst*). Poplatek za veřejnou službu platí každý, komu je 18 a více let a má zdanitelný příjem. Poplatek činí 1 % ze zdanitelných příjmů až do měsíčního příjmu cca 13 600 SEK (cca 1 350 euro). Nejvýše může poplatek dosáhnout něco málo před 1 300 SEK (127 euro) za osobu za rok. Poplatek je vybírán retroaktivně *Švédskou daňovou agenturou (Skattverket)* a je zahrnut v dani z příjmu v daňovém přiznání. Výnosy ze zmíněných poplatků jsou spravovány odděleně od ostatních finančních prostředků ústředního rozpočtu a mohou být využity pouze k financování činností veřejných služeb.

V zákoně o financování veřejnoprávního rozhlasu a televize (§ 1) je mimo jiné uveden předpoklad zákazu vysílání reklam jako podmínka financování rozhlasové a televizní činnosti.

Dánsko⁹⁶

Dánsko představuje s ohledem na financování médií tzv. hybridní model. Hybridní přístup lze v Dánsku pozorovat na dvou rovinách. V zemi existují dvě veřejnoprávní televize. Veřejná předplatitelská televize „TV2 Danmark A/S“ (dále také TV2) existuje od roku 2004 a funguje na komerčním základě. Na této stanici jsou povolené reklamy, které generují zisk.

Druhou veřejnoprávní dánskou televizí je „Danmarks Radio/Danish Broadcasting Corporation“ (dále také „DR“). Na rozdíl od TV2 je DR nekomerčním veřejnoprávním médiem, na kterém jsou reklamy zakázané. Na financování této televize má Dánsko v současné době zavedený televizní poplatek, hrazený za domácnost vlastníci televizní přístroj či přístroj, který může přijímat televizní vysílání (včetně počítače, telefonu a tabletu), pro který je ale naplánované zrušení po roce 2021. Z poplatku jsou hrazeny veřejné služby v Dánsku – DR, regionální společnosti TV 2, Dánský filmový institut a daň z přidané hodnoty státu.

V roce 2018 bylo rozhodnuto o zrušení mediálního poplatku, který by měl být v budoucnu nahrazen daní. Změna byla naplánovaná na následující tři roky. Původní výše poplatku (DKK 2527, cca 340 euro) za tzv. „mediální licenci“ byla mezi lety 2019 a 2021 graduálně snižována, aby v roce 2022 mohlo dojít k úplnému upuštění od poplatku. V roce 2019 byl poplatek snížen na DKK 1927 (cca 259 euro), v roce 2020 na DKK 1353 (cca 182 euro) a pro rok 2021 byl tento poplatek určen na 619 DKK (cca 83 euro). Od roku 2022 se plánuje plné hrazení této veřejnoprávní televize

⁹³ New financing of public service adopted. Dostupné z: <https://www.government.se/articles/2018/11/new-financing-of-public-service-adopted/>.

⁹⁴ Lag (2018:1893) om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst. Dostupné z: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-20181893-om-finansiering-av-radio-och-tv-i_sfs-2018-1893.

⁹⁵ Radio- och tv-lag (2010:696). Dostupné z: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/radio--och-tv-lag-2010696_sfs-2010-696.

⁹⁶ Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, personskatteloven, lov om social pension og forskellige andre love. Dostupné z: <https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2018/1548>.

ze státních dotací, prodeje programů a dalších produktů a služeb, jiných dotací, dividend, podílů na zisku ad.

Zdroje

Abonament RTV. *Poczta Polska* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <https://rtv.poczta-polska.pl/>

Advertising and Sponsorship Guidelines for BBC Commercial Services. In: *BBC* [online]. [cit. 2021-10-01]. Dostupné z: <https://www.bbc.com/editorialguidelines/commercial-services>

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ. Loi relative aux redevances radio et télévision. In: *Banque Carrefour de la législation*. 1987. 1987014158. Dostupné také z: https://www.ejustice.just.fgov.be/cgi_loi/change_lg_2.pl?language=fr&nm=1987014158&la=F

BULHARSKÁ REPUBLIKA. ЗАКОН ЗА РАДИОТО И ТЕЛЕВИЗИЯТА. In: *LEX.BG*. 1999. Dostupné také z: <https://www.lex.bg/laws/ldoc/2134447616>

Canone TV. In: *Agenzia Entrate* [online]. [cit. 2021-08-05]. Dostupné z: <https://www.agenziaentrate.gov.it/portale/Aree+tematiche/Canone+TV/>

Communications Act 2003. In: *Legislation.gov.uk*. 2003. Dostupné také z: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2003/21/contents>

CONTRIBUIÇÃO PARA O AUDIOVISUAL: Saiba o que é. In: *Edp COMERCIAL* [online]. [cit. 2021-08-11]. Dostupné z: <https://www.edp.pt/particulares/apoio-cliente/contribuicao-audiovisual/>

Contribution à l'audiovisuel public. In: *Radio France* [online]. [cit. 2021-10-13]. Dostupné z: <https://www.radiofrance.com/contribution-laudiovisuel-public>

ČESKÁ REPUBLIKA. Zákon ze dne 5. srpna 2005 o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů. In: *Sbírka zákonů*. 2005, číslo 348.

DÁNSKÉ KRÁLOVSTVÍ. Lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed, personskatteloven, lov om social pension og forskellige andre love. In: *Retsinformation*. 2018, číslo 1548. Dostupné také z: <https://www.retsinformation.dk/eli/lta/2018/1548>

DOHRMANN, Jan. Yderligere 734 kroner skæres af medielicensen i 2021. In: *DR* [online]. [cit. 2021-08-02]. Dostupné z: <https://www.dr.dk/om-dr/nyheder/yderligere-734-kroner-skaeres-af-medielicensen-i-2021>

ECPRD dotaz č. 3478.

ESTONSKÁ REPUBLIKA. Estonian Public Broadcasting Act. In: *Riigi Teataja*. 2007. Dostupné také z: <https://www.riigiteataja.ee/en/eli/ee/514012019005/consolide>

Être annonceur. In: *Rtfb.be ENTERPRISE* [online]. [cit. 2021-08-11]. Dostupné z: https://www.rtfb.be/entreprise/article_etre-annonceur?id=7100

EUROPEAN COMMISSION. Proposal for a COUNCIL IMPLEMENTING DECISION on the approval of the assessment of the recovery and resilience plan for Italy. In: *EUR-Lex*. Brussels, 2021, COM/2021/344 final. Dostupné také z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52021PC0344&qid=1624627745337>

EVROPSKÁ KOMISE. Protokol (č. 29) o systému veřejnoprávního vysílání v členských státech. In: *Úřední věstník Evropské unie*. 2012, C 326/1. Dostupné také z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A12012E%2FPRO%2F29>

EVROPSKÁ KOMISE. Sdělení Komise o použití pravidel státní podpory na veřejnoprávní vysílání. In: *Úřední věstník Evropské unie*. ročník 2009, 257/1-257/14. 2009/C 257/01. Dostupné také z: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC1027\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52009XC1027(01)&from=EN)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách). In: *EUR-Lex*. Dostupné také z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX%3A32010L0013>

Executive Order on Media Licence Fees. In: . 2014. 2014-013928. Dostupné také z: https://downol.dr.dk/Download/WebCMS/Om-DR/Executive_Order_on_Media_Licence_Fees__30122014.pdf

FINSKÁ REPUBLIKA. Lag om ändring av 2 § i lagen om rundradioskatt. In: *Finlex*. 817/2017. Dostupné také z: <https://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2017/20170817>

FINSKÁ REPUBLIKA. Lag om Rundradion Ab. In: *Finlex*. 1993. 22.12.1993/1380. Dostupné také z: <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/1993/19931380>

FINSKÁ REPUBLIKA. Lag om rundradioskatt. In: *Finlex*. 2012. 31.8.2012 / 484. Dostupné také z: <https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2012/20120484>

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA. Code général des impôts. In: *Légifrance*. 2004. Dostupné také z: <https://www.legifrance.gouv.fr/codes/id/LEGISCTA000021629543/>

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA. Décret n°92-280 du 27 mars 1992 pris pour l'application des articles 27 et 33 de la loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 et fixant les principes généraux définissant les obligations des éditeurs de services en matière de publicité, de parrainage et de télé-achat. In: *Légifrance*. 1992. Dostupné také z: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/JORFTEXT000000346165/>

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA. Loi n° 86-1067 du 30 septembre 1986 relative à la liberté de communication (Loi Léotard). In: *Légifrance*. 1986. Dostupné také z: <https://www.legifrance.gouv.fr/loda/id/LEGIARTI000020355763/2009-03-08/>

Gebühren: Wie sich die Rundfunkgebühren zusammensetzen. In: *GIS* [online]. [cit. 2021-08-11]. Dostupné z: <https://www.gis.at/gebuehren>

CHORVATSKÁ REPUBLIKA. Law on the Croatian Radio-Television. In: *LEGISLATIONLINE*. 2001. Dostupné také z: [https://www.legislationline.org/documents/id/5866\(2001\)](https://www.legislationline.org/documents/id/5866(2001))

Inkomsten. In: *Vlaamse Radio -en Televisieomroeporganisatie* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <https://www.vrt.be/nl/over-de-vrt/financien/inkomsten/>

IRIS PLUS 2010-14, Susanne NIKOLTCHEV, ed. *Public Service Media: Money for Content* [online]. Strasbourg: European Audiovisual Observatory, 2010 [cit. 2021-10-01]. ISBN 978-92-871-6907-5.

IRSKO. Broadcasting Act 2009. In: *Irish Statute Book*. Number 18 of 2009. Dostupné také z: <http://www.irishstatutebook.ie/eli/2009/act/18/enacted/en/print>

ITALSKÁ REPUBLIKA. Decreto interministeriale del 13/05/2016 n. 94: Ministero Sviluppo Economico. In: *Documentazione Economica e Finanziaria*. 2016. Dostupné také z: <https://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?ACTION=getArticolo&id={0A7E5509-A741-484B-B0D9-36810D0BDF6}&codiceOrdinamento=200000100000000&articolo=Articolo%201>

ITÁLSKÁ REPUBLIKA. DECRETO LEGISLATIVO 31 luglio 2005, n. 177. In: *Normattiva*. Dostupné také z: <https://www.normattiva.it/uri-res/N2Ls?urn:nir:stato:decreto.legislativo:2005;177>

ITALSKÁ REPUBLIKA. LEGGE 28 dicembre 2015, n. 208: Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilità 2016). In: *Gazzetta Ufficiale della Repubblica Italiana*. 2015, (GU Serie Generale n.302 del 30-12-2015 - Suppl. Ordinario n. 70). Dostupné také z: <https://www.gazzettaufficiale.it/eli/id/2015/12/30/15G00222/sg>

Joint Directive of the German state media authorities governing advertising, product placement, sponsorship and teleshopping on television: TV Advertising Directive [online]. In: . 22 s. [cit. 2021-08-06]. Dostupné z: https://www.die-medienanstalten.de/fileadmin/user_upload/Rechtsgrundlagen/Richtlinien_Leitfaeden/TV_Advertising_Directive_2012.pdf

KIES, Raphaël, Kim NOMMESCH a Céline SCHALL. Media Pluralism Monitor 2016 Monitoring Risks for Media Pluralism in the EU and Beyond: Country report: Luxembourg. *Centre for Media Pluralism and Media Freedom* [online]. European University Institute: Robert Schuman Centre for Advanced Studies, 2016 [cit. 2021-09-14]. Dostupné z:

https://cadmus.eui.eu/bitstream/handle/1814/46804/Luxembourg_EN.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji: Wysokość opłat abonamentowych. In: *Portal Gov.pl* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <https://www.gov.pl/web/krri/wysokosc-oplat-abonamentowych3>

KYPERSKÁ REPUBLIKA. Ο περί Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου Νόμος. In: *CyLaw*. 1959. ΚΕΦ.300Α. Dostupné také z: http://www.cylaw.org/nomoi/enop/non-ind/0_300A/full.html

Legal framework. In: *TV Licensing* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <http://www.tvlicensing.co.uk/about/foi-legal-framework-AB16>

LITEVSKÁ REPUBLIKA. Lietuvos Respublikos Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymas. In: *Lietuvos Respublikos Seimas*. I-1571. Dostupné také z: <https://e-seimas.lrs.lt/portal/legalAct/lt/TAD/TAIS.31934/asr>

LOTYŠSKÁ REPUBLIKA. Sabiedrisko elektronisko plašsaziņas līdzekļu un to pārvaldības likums. In: *Likumi.lv*. 2020. Dostupné také z: <https://likumi.lv/ta/id/319096-sabiedrisko-elektronisko-plassazinas-lidzeklu-un-to-parvaldibas-likums>

LUCEMBURSKÉ VELKOVÉODSTVÍ. Règlement grand-ducal du 19 juin 1992 fixant les modalités de structure et de fonctionnement de l'établissement public créé par l'article 14 de la loi du 27 juillet 1991 sur les médias électroniques. In: *Journal officiel du Grand-Duché de Luxembourg*. 1992. Dostupné také z: <https://legilux.public.lu/eli/etat/leg/rgd/1992/06/19/n1/jo>

MAĎARSKO. 2010. évi CLXXXV. törvény a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról. In: *Wolters Kluwer*. 2010. Dostupné také z: <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a1000185.tv>

MALTSKÁ REPUBLIKA. Broadcasting Act. In: *LEĠIŻLAZZJONI MALTA*. 1991. Dostupné také z: <https://legislation.mt/eli/cap/350/eng/pdf>

New financing of public service adopted. In: *Government Offices of Sweden* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <https://www.government.se/articles/2018/11/new-financing-of-public-service-adopted/>

NIZOZEMSKO. Mediawet 2008. In: *Overheid.nl*. 2008. Dostupné také z: <https://wetten.overheid.nl/BWBR0025028/2021-07-01>

NIZOZEMSKO. THE MEDIA ACT. In: *Bulletin of Acts and Decrees of the Kingdom of the Netherlands*. 1987. Dostupné také z: <https://www.lexadin.nl/wlg/legis/nofr/eur/arch/ned/mediaact.pdf>

PARLAMENTARY ASSEMBLY. Recommendation 1878 (2009): Funding of public service broadcasting. In: *Parliamentary Assembly*. Dostupné také z: <http://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=17763>

POLSKÁ REPUBLIKA. Ustawa o opłatach abonamentowych. In: *LexLege*. 2005. Dostupné také z: <https://lexlege.pl/ustawa-o-oplatach-abonamentowych/>

POLSKÁ REPUBLIKA. Ustawa o radiofonii i telewizji. In: *LexLege*. 1992. Dostupné také z: <https://lexlege.pl/ustawa-o-radiofonii-i-telewizji/>

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA. Código da Publicidade: Decreto-Lei n.º 330/90. In: *Diário da República n.º 245/1990, Série I de 1990-10-23*. 1990. Dostupné také z: <https://dre.pt/web/guest/legislacao-consolidada/-/lc/34537375/view?q=C%C3%B3digo+da+Publicidade>

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA. Lei da Rádio: Lei n.º 54/2010. In: *Diário da República n.º 248/2010, Série I de 2010-12-24*. 2010. Dostupné také z: <https://dre.pt/web/guest/legislacao-consolidada/-/lc/73838082/202108061027/73279773/diploma/indice?q=lei+54%2F2010>

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA. Lei da televisão: Lei n.º 27/2007. In: *Diário da República n.º 145/2007, Série I de 2007-07-30*. 2007. Dostupné také z: <https://dre.pt/web/guest/legislacao-consolidada-/lc/154476586/202108061024/73941210/diploma/indice?q=lei+27%2F2007>

PORTUGALSKÁ REPUBLIKA. Lei n.º 30/2003. In: *Diário da República n.º 193/2003, Série I-A de 2003-08-22*. 2003, s. 5312 - 5313. Dostupné také z: <https://dre.pt/pesquisa/-/search/656106/details/maximized>

PREGUNTAS FRECUENTES EN EL SECTOR AUDIOVISUAL. In: *Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <https://www.cnmc.es/faq-audiovisual>

Pristojba. In: *Hrvatska radiotelevizija* [online]. [cit. 2021-08-04]. Dostupné z: <https://onama.hrt.hr/pristojba/pristojba-4431>

Radio- och tv-lag (2010:696). In: *Sveriges Riksdag*. 2010. Dostupné také z: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/radio--och-tv-lag-2010696_sfs-2010-696

RAKOUSKÁ REPUBLIKA. Bundesrecht konsolidiert: Gesamte Rechtsvorschrift für Rundfunkgebührengesetz. In: *Rechtsinformationssystem des Bundes*. 1999. Dostupné také z: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=10012892>

RAKOUSKÁ REPUBLIKA. *Bundesrecht konsolidiert: Gesamte Rechtsvorschrift für Privatradiogesetz*. In: . 2001. Dostupné také z: <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20001215>

Redevance télé: contribution à l'audiovisuel public. In: *Service-Public.fr: Le site officiel de l'administration française* [online]. [cit. 2021-08-03]. Dostupné z: <https://www.service-public.fr/particuliers/vosdroits/F88>

RUMUNSKO. LEGE nr. 41 din 17 iunie 1994. In: *Portal Legislativ*. 1994. Dostupné také z: <http://legislatie.just.ro/Public/DetaliuDocument/49008>

ŘECKÁ REPUBLIKA. ΝΟΜΟΣ 4324/2015. *Ρυθμίσεις θεμάτων Δημόσιου Ραδιοτηλεοπτικού Φορέα, Ελληνική Ραδιοφωνία Τηλεόραση Ανώνυμη Εταιρεία και τροποποίηση του άρθρου 48 του κ.ν. 2190/1920 και άλλες διατάξεις*. kodiko.gr, 2015. Dostupné také z: <https://www.kodiko.gr/nomothesia/document/105029/nomos-4324-2015>

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO. *Staatsvertrag zur Modernisierung der Medienordnung in Deutschland*. In: . Dostupné také z: <https://www.zdf.de/zdfunternehmen/grundlagen-staatsvertrag-telemedien-100.html>

Statut et financement. In: *Rtfb.be ENTERPRISE* [online]. [cit. 2021-08-11]. Dostupné z: https://www.rtbf.be/entreprise/article_statut-et-financement?id=3433

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ. Ley 8/2009, de 28 de agosto, de financiación de la Corporación de Radio y Televisión Española. In: *Agencia Estatal: Boletín Oficial del Estado*. 2009. BOE-A-2009-13988. Dostupné také z: <https://www.boe.es/buscar/doc.php?id=BOE-A-2009-13988>

ŠVÉDSKÉ KRÁLOVSTVÍ. Lag (2018:1893) om finansiering av radio och tv i allmänhetens tjänst. In: *Sveriges Riksdag*. 2018. Dostupné také z: https://www.riksdagen.se/sv/dokument-lagar/dokument/svensk-forfattningssamling/lag-20181893-om-finansiering-av-radio-och-tv-i_sfs-2018-1893

The Licence Fee. In: *Der Rundfunkbeitrag* [online]. [cit. 2021-08-09]. Dostupné z: https://www.rundfunkbeitrag.de/welcome/englisch/index_ger.html

TV Licence types and costs (TV Licence fee). In: *TV Licensing* [online]. [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <https://www.tvlicensing.co.uk/check-if-you-need-one/topics/tv-licence-types-and-costs-top2>

VALONSKO. Décret portant diverses modifications fiscales. In: *Etaamb.be*. 2017. 2017032048. Dostupné také z: https://www.etaamb.be/fr/decret-du-13-decembre-2017_n2017032048.html

VLÁMSKO. Decreet betreffende radio-omroep en televisie. In: *Vlaamse Codex*. 2009. Dostupné také z: <https://codex.vlaanderen.be/Zoeken/Document.aspx?DID=1017858¶m=inhoud>

VRT. *Jaarverslag 2020*. 2021, 148 s. Dostupné také z: <https://www.vrt.be/nl/over-de-vrt/prestaties/jaarverslag/>

Welcome to TVLicence.ie. In: *TVLicence* [online]. [cit. 2021-08-13]. Dostupné z: <https://www.tvlicence.ie/home/tv-licence-home.html>

Zákon č. 308/2000 Z. z.: Zákon o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách. In: *Zákony pre ľudí*. 2000, 128/2000. Dostupné také z: <https://www.zakonypreludi.sk/zz/2000-308>

Zákon č. 340/2012 Z. z.: Zákon o úhrade za služby verejnosti poskytované Rozhlasom a televíziou Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In: *Epi.sk*. 2012, 86/2012. Dostupné také z: <https://www.epi.sk/zz/2012-340>

Zákon č. 532/2010 Z. z.: Zákon o Rozhlase a televízii Slovenska a o zmene a doplnení niektorých zákonov. In: *Zákony pre ľudí*. 2010, 195/2010. Dostupné také z: <https://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-532>

Zakon o Radioteleviziji Slovenija. In: *Pravno-informacijski sistem*. 2005. Dostupné také z: <http://www.pisrs.si/Pis.web/pregledPredpisa?id=ZAKO4461>

ZAYED, Yago. TV licence fee statistics. *House of Commons Library* [online]. (-8101) [cit. 2021-08-10]. Dostupné z: <http://researchbriefings.files.parliament.uk/documents/CBP-8101/CBP-8101.pdf>

Anotace/Annotation**Způsoby financování veřejnoprávních médií**

Financování veřejnoprávních médií je otázkou jak na celoevropské, tak na národní úrovni. Jednotlivé evropské státy si, s ohledem na existující dokumenty na nadnárodní úrovni, samy volí systém financování své veřejnoprávní televize a rozhlasu. Veřejnoprávní média mohou být financována výhradně z veřejných prostředků, které jsou buď vybírány různými způsoby v podobě poplatků či jsou uvolněny ze státního rozpočtu. Mohou ovšem mít i jiné zdroje příjmů, například reklamu. Tento text přináší přehled přístupů jednotlivých členských států EU a Velké Británie v otázce financování veřejnoprávních médií.

veřejnoprávní média; poplatek; financování; daně; rozpočet; rozhlas; televize; reklama

Models of financing public service media

The funding of public service media is an addressed topic at both European and national level. Individual European countries choose their own system of financing their public service television and radio while taking into account the existing documents at supranational level. The public service media can be financed exclusively from public funds, which are either collected in various ways in the form of fees or released from the state budget. However, they may also have other sources of income, such as advertising. This paper provides an overview of the approaches taken by individual EU Member States and the UK to the matter of funding public service media.

public service media; licence fee; funding; taxes; budget; radio; television; advertising

PARLAMENTNÍ INSTITUT plní úkoly vědeckého, informačního a vzdělávacího střediska pro Poslaneckou sněmovnu, její orgány, poslance a Kancelář Poslanecké sněmovny, pro Senát, jeho orgány, senátory a Kancelář Senátu. Naše činnosti a produkty uvádíme níže.

Oddělení všeobecných studií	STUDIE Srovnávací studie Analytické studie	ODPOVĚDI NA DOTAZ Stručné odpovědi na dotazy členů Parlamentu	VYBRANÁ TÉMATA Studie zpracované k aktuálním problematikám	MONITORING Vybrané hospodářské měnové a sociální ukazatele	MIGRACE Přehled aktualit v oblasti migrace za vybrané období
	PŘEHLED SZBP Společná zahraniční a bezpečnostní politika EU	EUROZÓNA+ Přehled ekonomických událostí v EU	PODKLADY pro zahraničně politická jednání	PŘEDNÁŠKY pro zahraniční delegace, PS, Senát	
Oddělení pro evropské záležitosti	STANOVISKA kompatibility nevládních návrhů zákonů s právem EU	KONZULTACE k předkládaným vládním návrhům zákonů	DOKUMENTY EU Výběr z aktů a dokumentů EU zaslaných PS	ZPRÁVY Aktuální agenda v Bruselu	PODKLADY pro jednání výboru na mezinárodní úrovni
	INFORMAČNÍ STŘEDISKO Informace o činnosti Poslanecké sněmovny a prohlídky budov	ECPRD Spolupráce s Evropským centrem pro parlamentní výzkum a dokumentaci	PŘEDNÁŠKY pro Poslaneckou sněmovnu, pro školy, veřejnost	INFORMAČNÍ MATERIÁLY o fungování Poslanecké sněmovny, o legislativním procesu	ZÁPISY ze schůzí, seminářů, přednášek, kulatých stolů

AKTUÁLNÍ VYDÁNÍ:

Název: Způsoby financování veřejnoprávních médií
Autoři: Jankovská, K.
Číslo: Srovnávací studie č. 5.411
Datum: říjen 2021

Klíčová slova:
veřejnoprávní média; poplatek; financování; daně;
rozpočet; rozhlas; televize; reklama

EDICE: STUDIE

Typ edice: online, ISSN 2533-4131
URL: <http://www.psp.cz/sqw/ppi.sqw?d=1>
První vydání edice: červenec 1991
Frekvence vydání edice: nepravidelná
Zaměření: srovnávací a analytické studie zpracované pro členy Parlamentu České republiky
Jazyk: CZ
Vydavatel: Kancelář Poslanecké sněmovny, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1